

Наукові перспективи
Видавнича група

НАУКОВІ ПЕРСПЕКТИВИ

Випуск 4(70)

2026

**Всеукраїнська Асамблея докторів наук із державного
управління**

у рамках роботи Видавничої групи «Наукові перспективи»

Наукові перспективи

№ 4(70)2026

Київ – 2026

All-Ukrainian Assembly of Doctors of Science in Public Administration
within the work of the Publishing Group "Scientific Perspectives"

Scientific Perspectives

№ 4(70)2026

Kyiv – 2026

ISSN (print) 2708-753

R30-04850

DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2026-4\(70\)](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2026-4(70))

Наукові перспективи: журнал. 2026. № 4(70) 2026. С.3296

Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 24.09.2020 р. № 1188 журналу присвоєно категорію "Б" із галузей науки: державне управління, право та економіка

Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 27.09.2021 № 1017 журналу присвоєно категорію "Б" із психології

Рекомендовано до друку Президією Всеукраїнської Асамблеї докторів наук з державного управління (Рішення від 27.04.2026, № 9/4-26)

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації
Серія КВ № 24436-14376Р від 09.06.2020 р.

Журнал видається за підтримки Міжнародного економічного інституту (Есеніце, Чехія) та
КНП "Клінічна лікарня No 15 Подільського району м.Києва"

Журнал заснований з метою розвитку вітчизняного наукового потенціалу та реалізації кращих традицій науки в Україні та за кордоном

Видання розраховано на дослідників, викладачів вищих навчальних закладів, аспірантів, магістрів, фахівців-практиків

INDEX COPERNICUS
INTERNATIONAL

Google
Scholar

Наукове видання включено до міжнародної наукометричної бази Index Copernicus (IC), міжнародної пошукової системи Google Scholar та до міжнародної наукометричної бази даних Research Bible.

Згідно Порядку формування Переліку наукових фахових видань України, затвердженого наказом МОН України від 15.01.2018 № 32, повнотекстовий доступ до наукових статей журналу представлений на платформі «Наукова періодика України» в Національній бібліотеці України імені В.І. Вернадського НАН України та в Національному репозитарії академічних текстів

Головний редактор:

Гльїна Анастасія Олександрівна - кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри публічного управління і адміністрування, Державний торговельно-економічний університет (ДТЕУ) (Україна)

ЗМІСТ

СЕРІЯ «Державне управління»

Антонова Л.В., Сухорукова А.Л. <i>ІНСТИТУЦІАЛІЗАЦІЯ ДОВІРООРІЄНТОВАНОГО ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ПОВОЄННОЇ ЦИФРОВОЇ ВІДБУДОВИ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ</i>	29
Аракелова І.О. <i>ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ РЕЛОКАЦІЄЮ ПІДПРИЄМСТВ У СИСТЕМІ РЕГУЛЮВАННЯ ВИМУШЕНИХ МІГРАЦІЙ</i>	43
Атаманчук Ю.М. <i>АНТИКРИЗОВИЙ МЕНЕДЖМЕНТ У СИСТЕМІ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ В УКРАЇНІ</i>	55
Білюга А.Д., Бессонов О.С. <i>АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ВОЄННО-ІСТОРИЧНОЇ РОБОТИ У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ (1991–2025 рр.)</i>	66
Богданенко А.І., Мартишин Д.С. <i>МЕХАНІЗМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ РОЗВИТКУ КОМУНІКАЦІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ В УМОВАХ ВИКЛИКІВ СЬОГОДЕННЯ</i>	81
Бублій М.П. <i>БЕЗПЕРЕРВНЕ НАВЧАННЯ ЯК МЕХАНІЗМ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ В ЄВРОПЕЙСЬКІЙ ПРАКТИЦІ</i>	103
Буличева Н.А., Грущенко О.А., Щербак Н.О. <i>СТРАТЕГІЧНІ ЗАСАДИ ПЛАНУВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ТА ФОРМУВАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ В УМОВАХ ОСОБЛИВОГО ПЕРІОДУ: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ</i>	115
Вакун О.В., Маринчин С.В. <i>СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА ЯК ІНСТРУМЕНТ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ</i>	124
Васильєва О.І. <i>ІНФОРМАЦІЙНО-ПСИХОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ В КІБЕРПРОСТОРІ – ОДНА З ВИМОГ УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ НА ПУБЛІЧНІЙ СЛУЖБІ</i>	132
Верховцева І.Г., Христокін Г.В., Абисова М.А., Шоріна Т.Г. <i>ТЕРМІНОЛОГІЧНИЙ МЕТОД СТУДІЮВАННЯ НАРАТИВІВ РОСІЙСЬКОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ВІЙНИ ПРОТИ УКРАЇНИ 2014–2026 РОКІВ</i>	144

УДК 342.77:351.82

[https://doi.org/10.52058/2708-7530-2026-4\(70\)-115-123](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2026-4(70)-115-123)

Буличева Наталія Анатоліївна кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри приватного права Київського столичного університету імені Бориса Грінченка, Київ, <https://orcid.org/0000-0002-7902-6646>

Грущенко Олена Анатоліївна кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри кібербезпеки, інформаційних технологій та економіки Київського університету інтелектуальної власності та права, м. Київ, <https://orcid.org/0000-0001-8167-0214>

Щербак Надія Олександрівна доктор історичних наук, професор, професор кафедри конституційного, міжнародного права та публічно-правових дисциплін Київського університету інтелектуальної власності та права, м. Київ, <https://orcid.org/0000-0002-4636-9546>

СТРАТЕГІЧНІ ЗАСАДИ ПЛАНУВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ТА ФОРМУВАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ В УМОВАХ ОСОБЛИВОГО ПЕРІОДУ: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Анотація. У науковій статті здійснено комплексне теоретичне узагальнення та розроблено практичні рекомендації щодо стратегічної трансформації інтелектуального капіталу в умовах особливого періоду. Доведено, що формування інтелектуального потенціалу виступає фундаментальним підґрунтям для стратегічного планування соціального розвитку як на загальнодержавному, так і на регіональному рівнях. Авторами проаналізовано теоретико-методологічні засади капіталізації знань та компетенцій, що в умовах воєнного стану та безпекових викликів стають ключовим ресурсом забезпечення національної стійкості.

Особливу увагу в дослідженні приділено обґрунтуванню необхідності забезпечення синергетичного ефекту від конвергенції економіко-правових та соціальних процесів. Визначено, що повоєнна рекуперация економіки України потребує не лише фінансової детермінації, а й глибокої інституціональної адаптації, спрямованої на відновлення людського потенціалу. У роботі деталізовано роль територіально-орієнтованого підходу, який дозволяє диференціювати інструменти соціального впливу залежно від специфіки окремих громад.

Науковий пошук зосереджено на соціальному підприємстві як дієвому механізмі реінтеграції вразливих груп населення та ветеранів у продуктивне економічне середовище. Обґрунтовано, що цей інструмент безпосередньо сприяє

не лише самозайнятості, а й відновленню соціальної інклюзії в деокупованих регіонах. Узагальнено пріоритетні заходи щодо вдосконалення нормативно-правового забезпечення соціального планування. Зокрема, окремо акцентовано увагу на важливості розбудови системи страхування воєнних і політичних ризиків як предиктора стабільного інвестиційного клімату та створення правового фундаменту для реалізації стратегій сталого соціально-економічного відродження країни.

Ключові слова: планування соціального розвитку; інтелектуальний капітал; територіально-орієнтований підхід; соціальне підприємництво; страхування воєнних ризиків; особливий період, повоєнна рекуперация, соціальне підприємництво, соціальний розвиток, інституціональна адаптація, реінтеграція.

Nataliia Bulycheva doctor of philosophy, associate professor, associate professor of the department of the Private Law of the Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, Kyiv, <https://orcid.org/0000-0002-7902-6646>

Olena Grushchenko doctor of philosophy, associate professor, associate professor of the department of cybersecurity, information technologies and economics, Kyiv University of Intellectual Property and Law, Kyiv, <https://orcid.org/0000-0001-8167-0214>

Nadiya Shcherbak doctor of historical sciences, professor, professor of the department of constitutional, international law and public law disciplines Kyiv University of Intellectual Property and Law, Kyiv, <https://orcid.org/0000-0002-4636-9546>

STRATEGIC PRINCIPLES OF SOCIAL DEVELOPMENT AND FORMATION OF INTELLECTUAL CAPITAL IN THE CONDITIONS OF A SPECIAL PERIOD: THEORETICAL AND LEGAL ASPECT

Abstract. The scientific article provides a comprehensive theoretical generalization and develops practical recommendations for the strategic transformation of intellectual capital during the special period. It is substantiated that the formation of intellectual potential serves as a fundamental basis for the strategic planning of social development at both national and regional levels. The authors analyze the theoretical and methodological foundations of the capitalization of knowledge and competencies, which, in the context of martial law and security challenges, emerge as a key resource for ensuring national resilience.

Particular emphasis is placed on substantiating the necessity of achieving a synergistic effect through the convergence of economic, legal, and social processes. It is established that the post-war recuperation of Ukraine's economy requires not only financial determination but also profound institutional adaptation aimed at the recovery

of human potential. The paper details the role of a place-based (territory-oriented) approach, which allows for the differentiation of social intervention tools based on the specific characteristics of individual communities.

The scientific inquiry focuses on social entrepreneurship as an effective mechanism for the reintegration of vulnerable populations and veterans into a productive economic environment. It is argued that this tool directly facilitates not only self-employment but also the restoration of social inclusion in de-occupied regions. The article synthesizes priority measures for improving the regulatory and legal framework for social planning. Specifically, particular emphasis is placed on the importance of developing a war and political risk insurance system as a predictor of a stable investment climate and establishing a legal foundation for implementing strategies for the country's sustainable socio-economic recovery.

Keywords: social development planning, intellectual capital, place-based approach, social entrepreneurship, war risk insurance, special period, post-war recuperation, institutional adaptation, reintegration.

Постановка проблеми. Формування інтелектуального капіталу як засадничого напрямку планування соціального розвитку на загальнодержавному та регіональному рівнях є основною ланкою стратегічного оновлення України в умовах особливого періоду. Здійснення цього процесу відбувається на тлі складних суспільно-політичних та економічних трансформацій, де від своєчасного розв'язання проблем відтворення інтелектуального потенціалу безпосередньо залежить динаміка рекуперації національної економіки. Сучасний стан планування характеризується неритмічністю та частою зміною пріоритетів у використанні інтелектуального ресурсу, що актуалізує необхідність дослідження синергії між державними стратегіями та регіональними програмами, а також адаптації існуючих механізмів до умов екстремального відновлення та територіальної децентралізації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання формування інтелектуального капіталу та стратегічного планування соціального розвитку в умовах особливого періоду та повоєнної рекуперації перебувають у центрі уваги провідних вітчизняних науковців. Теоретичні засади розвитку людського потенціалу, демографічної безпеки та соціальної політики в умовах воєнних викликів ґрунтовно досліджували такі вчені, як Е. М. Лібанова, О. А. Грішнова, О. В. Новікова, Л. В. Шаульська та інші. Проблематика інтелектуального капіталу як ключового чинника національної стійкості та економічного зростання висвітлена у працях О. В. Кендюхова, Ж. М. Жигалевича та В. М. Диби.

Окрему увагу ролі соціального підприємництва як інноваційної моделі зайнятості та інструменту реінтеграції вразливих груп населення приділяють С. О. Міщенко, В. Я. Назарук та О. В. Козлова. Науковці наголошують на важливості територіально-орієнтованого підходу, який, за оцінками експертів

Інституту громадянського суспільства, забезпечує гармонійний розвиток громад у межах євроінтеграційного вектору України.

Водночас, попри наявність ґрунтовних розробок, аспекти синергії економічних та соціальних процесів через призму страхування воєнних та політичних ризиків потребують подальшого системного аналізу. Як зазначає заступник Міністра економіки Андрій Телюпа, впровадження нових механізмів страхування майна від воєнних ризиків, передбачених Постановою КМУ № 1541 від 28 листопада 2025 року, є критичним для забезпечення прогнозованості дій бізнесу та соціальної стабільності у прифронтових регіонах. Крім того, прийняття Закону України «Про систему страхування воєнних ризиків» (реєстр. № 12372) закладає фундамент для інвестиційного захисту, що є невід'ємною частиною стратегічного соціального планування, проте механізми практичної реалізації цих норм у перехідний період, зокрема з урахуванням положень Закону України № 4196-IX від 9 січня 2025 року, залишаються недостатньо опрацьованими [1].

Мета статті. Метою статті є аналіз теоретичних аспектів формування інтелектуального капіталу в системі планування соціального розвитку, обґрунтування необхідності синергії економічних і соціальних процесів, а також визначення ролі територіально-орієнтованого підходу та соціального підприємництва як інструментів повоєнної рекуперації економіки України.

Виклад основного матеріалу. Формування інтелектуального капіталу в сучасній Україні постає не лише як теоретична концепція, а як засадничий вектор стратегічного планування соціального розвитку на загальнодержавному та регіональному рівнях в умовах особливого періоду. Цей процес відбувається на тлі складних суспільно-політичних та економічних трансформацій, де від своєчасного розв'язання проблем відтворення інтелектуального потенціалу безпосередньо залежить динаміка рекуперації національної економіки. Сучасний стан планування характеризується певною неритмічністю, що зумовлено переплетінням політичних інтересів та частою зміною пріоритетів у використанні інтелектуального ресурсу як стратегічного активу. Така ситуація актуалізує необхідність дослідження синергії між державними стратегіями та регіональними програмами, оскільки адаптація існуючих механізмів до умов екстремального відновлення та територіальної децентралізації потребує глибокого наукового вивчення.

У системі соціального планування ключове значення має комплексна оцінка інтелектуального капіталу, який охоплює знання, навички персоналу, організаційні активи та цілеспрямовані інвестиції в освіту для підвищення інноваційного рівня. Радикальна модернізація техніко-технологічного базису виробництва, спричинена імплементацією новітніх наукових досягнень, зумовлює глибоку трансформацію змістовного наповнення праці. Впровадження систем автоматизації, прецизійної апаратури та інноваційних методів обробки матеріалів у критичних режимах перетворює точність дотримання регламентів на визна-

чальну вимогу, що автоматично підвищує інтелектуальну місткість трудових операцій та вимоги до професійно-кваліфікаційного рівня кадрів. Високий рівень розвитку цього потенціалу є критичною умовою для впровадження моделей партисипативного менеджменту, що дозволяє працівникам фахово долучатися до вирішення стратегічних завдань управління.

Ефективне використання інтелектуальних активів дозволяє не лише аналізувати роль людського чинника, а й розробляти раціональну архітектоніку економічної політики з високим ступенем верифікації наслідків.

Під плануванням соціального розвитку слід розуміти розробку стратегічного комплексу заходів, спрямованих на всебічну самореалізацію індивіда через модернізацію робочого середовища, побутової сфери та культури дозвілля. Цей процес ґрунтується на розумінні суспільних законів, ретроспективному аналізі діяльності та аудиті доступних ресурсів для визначення пріоритетних напрямів розвитку. Успіх такої діяльності фундаментально залежить від діалектичної єдності економічних і соціально-правових процесів, де динамічне зростання є фундаментом, а соціальні досягнення – кінцевою метою.

На сучасному етапі вплив соціальних чинників на виробничу ефективність суттєво зростає, що вимагає системного врахування їхнього взаємозв'язку для гармонійного поступу суспільства. В управлінській практиці важливо уникати повного ототожнення цих сфер або їх штучного розмежування, оскільки будь-які технічні досягнення є лише інструментами для розв'язання соціальних питань, а успіх економіки прямо залежить від якості соціальних відносин. Важливо враховувати, що цей зв'язок часто має відкладений характер, оскільки соціальні інвестиції дають результат із певним запізненням. Для ефективного управління необхідно оцінювати, як економіко-правові рішення відбиваються на соціумі, а соціальні кроки – на показниках виробництва, розглядаючи їх як цілісну соціально-економічну систему.

На макроекономічному рівні пріоритетним об'єктом аналізу є соціальна структура суспільства, тоді як на мікрорівні фокус зміщується на параметри трудової діяльності: кваліфікацію, умови праці та якість медико-культурного забезпечення. Попри те, що соціальні параметри часто мають якісний характер, що ускладнює їхнє точне вимірювання, спостерігається стійка тенденція до розширення інструментарію їхньої кількісної оцінки. Предметом планування тут виступає сукупність відносин у межах та поза межами трудової діяльності, де центральною фігурою є людина, а об'єктом - трансформації в її способі життя та соціальному прогресі загалом. Ключова мета полягає в оптимізації суспільних відносин для максимального залучення чинників, що підвищують ефективність виробництва та активують приховані соціальні ресурси організації.

Історичний досвід трансформації ринкових відносин в Україні підтверджує, що поєднання економічного та соціального планування забезпечує розвиток житлового будівництва, покращення обслуговування та підвищення кваліфікації

кадрів. Сучасні методики еволюціонували від загальних заходів до адресних рішень для окремих професійних груп із залученням соціологів та психологів. Проте залишається низка системних проблем: відірваність соціальних розділів планів від технічних, ігнорування внутрішньогосподарських відносин та відсутність уніфікованих методик оцінки ефективності соціальних інвестицій. Розв'язання цих проблем потребує перегляду методологічної бази та визначення нових стратегічних векторів модернізації соціального розвитку.

В умовах особливого періоду сфера соціального планування охоплює всі рівні - від локальних ініціатив підприємств до загальнонаціональних стратегій. На рівні підприємств здійснюється перехід до систематичного планування соціального розвитку персоналу, де в бізнес-планах чітко визначається соціальна місія: вирішення проблем вразливих груп, підтримка ветеранів та інклюзивна освіта. Такий підхід перетворює бізнес на агента позитивних змін, де в структурі планування виділяються заходи щодо безпеки праці, створення безбар'єрного середовища та взаємодії з громадою. Соціальне планування забезпечує сталий розвиток, покращує репутацію компанії та допомагає залучати інвестиції на принципах ESG.

Окрему увагу слід приділити страхуванню ризиків для релокованого інтелектуаломісткого бізнесу, що потребує створення регіональних страхових пулів або спеціальних економічних зон із пільговим режимом страхування політичних ризиків для захисту інтелектуального капіталу [2]. На макрорівні планування соціального розвитку забезпечується діяльністю Кабінету Міністрів України, до завдань якого входить проведення політики у сферах праці, охорони здоров'я, освіти та науки. Уряд розробляє і виконує загальнодержавні програми соціального та культурного розвитку, забезпечує державну підтримку інноваційного потенціалу та координує роботу органів виконавчої влади [3]. Як зазначають автори статті «Правові аспекти розбудови національної системи страхування воєнних та політичних ризиків», розбудова національної системи страхування воєнних та політичних ризиків виступає критичним чинником інституційної стабільності. Важливою детермінантою успіху є створення надійного правового фундаменту для захисту інвестицій у людський потенціал, де державні гарантії мають покривати соціально значущі проекти розвитку освітньої інфраструктури як базису нагромадження інтелектуального капіталу [2].

Схвалена у серпні 2025 року Концепція національної системи стратегічного планування передбачає деталізацію цілей до рівня завдань та індикаторів у секторальних стратегіях на сім років з їх локалізацією на регіональному рівні. Концепція впроваджує середньострокове прогнозування соціально-економічного розвитку на базі сценарних припущень, що дозволяє якісно покращити результативність планування [4]. Впровадження інноваційних моделей страхування воєнних ризиків дозволяє зменшити «поріг входу» для донорів,

забезпечити сталість соціальних місій бізнесу та активізувати партисипативне управління через впевненість громад у довгостроковій життєздатності підприємств.

Територіальний простір у сучасних умовах трансформується у фундаментальну платформу для консолідації інтелектуального капіталу. Територіально-орієнтований підхід розглядає громаду як цілісну екосистему відтворення людського потенціалу, що потребує гармонізації інтересів держави, муніципалітетів та мешканців. Методичні рекомендації 2025 року щодо діяльності громад у сфері соціального захисту передбачають реалізацію політики підтримки вразливих груп, включаючи ветеранів, ВПО та Захисників України, через заходи професійної адаптації та оздоровлення [5]. Соціальне підприємництво в цій екосистемі виступає містком між державним захистом та ринковою самоорганізацією, забезпечуючи реінтеграцію громадян та економічне поживлення територій.

Об'єктом аналізу територіальної організації доцільно обирати місто, враховуючи його стратегічну роль та необхідність збалансованого розвитку всіх сфер життєдіяльності. Проте реалізація цього завдання ускладнюється містоутворюючою спеціалізацією та дефіцитом інструментів впливу місцевої влади на суб'єктів господарювання для розбудови соціальної інфраструктури. Перехід до людиноцентричного територіального планування є об'єктивною умовою сталого відновлення, що потребує синхронізації стратегій розвитку громад із виробничими планами підприємств та інфраструктурної конвергенції – від наукових просторів до закладів медицини. Лише через делікатну гармонізацію інтересів усіх стейкхолдерів можливе перетворення соціальних викликів на дієві чинники національного економічного прогресу.

Висновки. Узагальнюючи результати дослідження, слід констатувати, що формування інтелектуального капіталу виступає засадничим вектором стратегічного планування соціального розвитку України в умовах особливого періоду. Такий підхід базується на діалектичній єдності економічних і соціальних процесів, де накопичення знань, професійної кваліфікації та інноваційного потенціалу стає не просто наслідком зростання, а ключовим драйвером національної стійкості. Ефективне використання цього активу дозволяє не лише модернізувати техніко-технологічний базис виробництва, а й забезпечити всебічну самореалізацію особистості через гармонізацію робочого середовища та побутової сфери.

Важливою детермінантою повоєнної рекуперації є впровадження територіально-орієнтованого підходу, який розглядає територіальну громаду як цілісну екосистему відтворення людського потенціалу. Провідна роль у цьому процесі належить соціальному підприємництву, що виступає ефективним інструментом реінтеграції вразливих верств населення, зокрема внутрішньо переміщених осіб та ветеранів, надаючи їм можливості для економічної самостійності. Поєднуючи соціальну місію з бізнес-механізмами, такі ініціативи сприяють економічному поживленню територій та зміцненню соціальної згуртованості на рівні громад.

Для забезпечення сталості зазначених процесів критично необхідним є створення надійного правового та фінансового фундаменту, насамперед через розбудову національної системи страхування воєнних і політичних ризиків. Це дозволить захистити інвестиції в людський капітал, стабілізувати інвестиційний клімат та забезпечити неперервність соціальних місій бізнесу навіть в умовах підвищеної невизначеності. Сучасне нормативно-правове регулювання, зокрема ухвалені у 2025 році законодавчі акти, створює необхідні передумови для інституційної стабільності та прозорого управління соціально-економічними трансформаціями.

Перспективи подальшого розвитку сфери соціального планування полягають в інтенсифікації крос-секторальної координації та інфраструктурній конвергенції. Це вимагає синхронізації стратегій територіального розвитку з виробничими планами суб'єктів господарювання, а також досягнення збалансованості між темпами модернізації житлово-комунального господарства та розбудовою об'єктів соціальної інфраструктури - від науково-освітніх просторів до закладів охорони здоров'я. Лише через делікатну гармонізацію багатовекторних інтересів держави, муніципалітетів та приватного сектору можливий перехід до людиноцентричного планування, що перетворить соціальні виклики на дієві чинники економічного прогресу.

Література:

1. Про особливості регулювання діяльності юридичних осіб окремих організаційно-правових форм у перехідний період та об'єднань юридичних осіб: Закон України від 09.01.2025 р. № 4196-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4196-20#Text> (дата звернення: 01.04.2026).
2. Буличева Н. А., Грущенко О. А., Щербак Н. О. Правові аспекти розбудови національної системи страхування воєнних та політичних ризиків. *Moderní aspekty vědy: LXII. Díl mezinárodní kolektivní monografie*. Česká republika: Mezinárodní Ekonomický Institut s.r.o., 2025. С. 257–268.
3. Про Кабінет Міністрів України: Закон України від 27.02.2014 р. № 794-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-18#top> (дата звернення: 01.04.2026).
4. Про схвалення Концепції національної системи стратегічного планування: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 13.08.2025 р. № 853-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/853-2025-%D1%80#Text> (дата звернення: 01.04.2026).
5. Про затвердження Методичних рекомендацій з розроблення положень про структурні підрозділи з питань соціального захисту населення місцевих державних адміністрацій та організації діяльності територіальної громади у сферах соціального захисту населення та захисту прав дітей: Наказ Міністерства соціальної політики України від 31.07.2023 р. № 263-Н. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0263739-23#top> (дата звернення: 01.04.2026).

References:

1. Pro osoblyvosti rehuliuвання diialnosti yurydychnykh osib okremykh orhanizatsiino-pravovykh form u perekhidnyi period ta obiednan yurydychnykh osib [On the peculiarities of regulating the activities of legal entities of certain organizational and legal forms in the transition period and associations of legal entities]: Zakon Ukrainy vid 09.01.2025 r. № 4196-IX. (2025, January 9). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4196-20#Text> [in Ukrainian].

2. Bulycheva, N. A., Hrushchenko, O. A., & Shcherbak, N. O. (2025). Pravovi aspekty rozbudovy natsionalnoi systemy strakhuvannia voiennykh ta politychnykh ryzykiv [Legal aspects of the development of the national war and political risk insurance system]. In *Moderní aspekty vědy: LXII. Díl mezinárodní kolektivní monografie* [Modern aspects of science: Vol. LXII. International collective monograph] (pp. 257–268). Česká republika: Mezinárodní Ekonomický Institut s.r.o. [in Ukrainian].

3. Pro Kabinet Ministriv Ukrainy [On the Cabinet of Ministers of Ukraine]: Zakon Ukrainy vid 27.02.2014 r. № 794-VII. (2014, February 27). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-18#top> [in Ukrainian].

4. Pro skhvalennia Kontseptsii natsionalnoi systemy stratehichnoho planuvannia [On the approval of the Concept of the national strategic planning system]: Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 13.08.2025 r. № 853-r. (2025, August 13). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/853-2025-%D1%80#Text> [in Ukrainian].

5. Pro zatverdzhennia Metodychnykh rekomendatsii z rozroblennia polozhen pro strukturmi pidrozdily z pytan sotsialnoho zakhystu naseleння mistsevykh derzhavnykh administratsii ta orhanizatsii diálnosti terytorialnoi hromady u sferakh sotsialnoho zakhystu naseleння ta zakhystu prav ditei [On the approval of Methodological recommendations for the development of regulations on structural units for social protection of the population of local state administrations and the organization of activities of the territorial community in the fields of social protection of the population and protection of children's rights]: Nakaz Ministerstva sotsialnoi polityky Ukrainy vid 31.07.2023 r. № 263-N. (2023, July 31). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0263739-23#top> [in Ukrainian].

Дата першого надходження статті до видання: 07.04.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 21.04.2026

Журнал

Наукові перспективи

№ 4(70)2026

Підписано до друку 27.03.2026 р. Формат 60x90/8. Папір офсетний.
Друк офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Ум. друк. арк. 8,2. Наклад 100 прим.
Зам. 1

Видавець: Громадська наукова організація «Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління»
Свідоцтво серія ДК №4957 від 18.08.2015 р., Андріївський узвіз, буд.11, оф 68, м. Київ, 04070.

Надруковано рекламним агентством
«GoToPrint» Адреса, Україна, Київська обл., м. Київ, вул. Льва Толстого, 63
тел.+38073 996 46 57, +38050 771 27 31, e-mail: gotoprint@gmail.com